

שבעת ימים פרק ראשון יומא

(א) ופי' בעיקר עקב קץ פ"י נפש ר' משה הדרשן.

תום ישינים

האי לשכא אקצוי מיקציא ופי' הקשה ריב"ז למה הוצי' לתוך כן לישני ליה דבית המוקד היה ללפניו של עורה וא"כ היה אז לרום בית המוקד לפון עורה וא"כ הא דקאמר תמיד ללשכת טולאים נמקציע נמקציע מערבית היינו לפנות מערבית דעורה שהיא מערבית דרומית של בית המוקד היינו דקאמר גמ' מדות לשכת טולאים מערבית דרומית דאזית המוקד קאי (ב) (גמי ובהכי אחי גמי) שפיר נמחא בנקב מורחית דרומית ובתמיד חשיב ליה רביעית בקרבן [מורחית] לפנות דהא דחשיב ליה גמדות בקרבן מורחית דרומית היינו מורחית דרומית דבת המוקד שהיא לפנות [מורחית] של עורה ואחי גמי שפיר הא דקאמי בתמיד לשכת בית המוקד לפנות התחמות דלא חשיב האל שאותן משה' ללדן היו בעורה ובמידת חשיב לשכת שני גמי בית המוקד ונמחא אמי מונה ולשכת בית המוקד דלא חשיב האל ופי' קושיא בלל כי אין לו למנות לשכת לחם הפנים ולשכת טולא קרבן עורה ובבת המוקד שפיר לא היו אלא נכחת מהן ומחייבה מפקדת בין שתי' וא"כ מפקדת בין שתי' וא"כ והאל לא היו שם ועוד יכי היו אורך העורה ובית המוקד מחויבין נכחנות והא דחיל לא היו כן ולעיל פי' דלמי שפיר דלא פריך אלא מלשכת טולא קרבן ומלשכת הפנים אצל קשה לרבי דלמאי לא משני גבי לחם הפנים דלמאי לא מפקיא כמו גבי לשכת טולא קרבן:

(ב) ג' ופי' ואחי.

אלא לאו שמע מינה ראב"י הוא. ואיכסי ליה במעלה יתירה ולא בזמנה דשמעין ליה לראב"י צפ' שלישי (לקמן דף ג.) דלמר כוליה מזנה דדרוס קאי וכל חזי חלל הפתח מגולה (ב). ואי קשיא היכי מתוקמא סתמא מדות אליבא הא שמעין מהא סתמא שאוכל המזנה שבע אמות בצפון על כרחיק הכי מפרשי' הני עשרים וחמשה אמות שאלתה נתון שאין בין כבש לכותל אלא חמשה אמות ומחלה והכבש והמוצה ששים ושמים הכי המוצה כולו דדרוס קאי וכולו כנגד אלמע עורה והמותר כולו למקום הנספין. וא"כ אס כן שלא דקדק התנא לחלקו לתלפין ויש לך להרבות ולמעט להיכן שתרצה כפי גמי מליט ומוקמת לה ויהא מזנה ממוצע בצמטע עורה כיצד מן עשרים ואחת ומחלה מהם בין כבש לכותל והכבש שלישי וחצי המוצה ששה עשר נמלא אלמעו של מזנה לסוף כ"ז ומחלה שהיא אלמע עורה הא לא מליט אמרת שלא יהו מקום השולחנות והנגסין אלא שלש ומחלה. ובעיני נראה לפרש הא דרב אלז' צר אהבה וכל הסוגיא בלשון אמר רב אלז' צר אהבה אמר הא מני אמתנין דתמיד אמר להם הממונה קאי דרמיא מדות עילויה מתנין דתמיד דפליגי אסתמא דמדות ר"י הוא דשמעין ליה דפליגי אסתמא דמדות דתניא ר"י אומר מזנה ממוצע וכו' ואי כ"ד מדות ר"י הוא מי משכחת לה והא תנן כו' אלמא רוביה למזנה דדרוס קאי שמע מינה ולא גרסינן אלא לאו שמע מינה ר"א הוא והכי פירושו שמע מינה מדות לאו ר' יהודה הוא: **רב אלז' צר יחוק אמר הא לשכת הטלאים אקצוי מקציא.** בשתי המקצועות נראית שארובה היא ועומדת במערב ומארכת ללד הלפון ודרוס עד קרוב למקצועות שמכאן ומכאן: **ודאסי מלפון מיהויל ליה.** משוכה ללד לפון: **מספכרא דמעבטי דרומים הוה.** טפי ומודי צה תנא דתמיד אלא דנקיט קידרא (ג) מדרוס ללפון מיתחוי ליה דרך הילוכו כאילו הוא בצפון: **מדרמינן לחם הפנים.** דהוה סלקא דעמיה שהיא מונה והולך דרך ימין מלפון וממערב לדרוס לדרוס שמהו למזרח לשכת הטלאים בצפונית מערבית לשכת החותמות במערבית דרומית לשכת בית המוקד דדרומית מורחית לשכת לחם הפנים במורחית לפנות והוה רמינן עלה ממני' דמדות דקמי דרומית מורחית היא היתה לשכת לחם הפנים: **ומסינן אמר רב הונא בריה דרב יהושע.** תנא דמדות קא חשיב דרך ימין כדמפרש דהיא דקאזיל ומי מדרוס למזרח וממזרח ללפון ומלפון למערב וממערב לדרוס והצא להקיף סביב כל הצית ומקיף דרך ימין מבחוץ וזה סדר הקפתו ומתנין דתמיד דלא פירש מידי איכא למימר דדרך שמאל מנה ומו לא תיקשי מידי מהשתא:

דהדין עמו דהתם לא מתחויא פתחא מוחמת י"ב מעלות צדין האולס ולמזנה להכי נקט למעלה מן הסובב לפי שאותם מעלות הם שש אמות והם כלים כנגד כיסת הסובב שהוא כמו כן שש אמות מן הקרקע ומה שהקשה רש"י אמאי לא משני דשולחנות כלל ננספין וכי פלגינן בכ"ה אמות י"ב ומחלה בין הכבש לכותל והשאר לשולחנות א"כ הו' ע"ד ומחלה ולא מתחוי פיתחא כניסת היסוד והסובב לא ידענא מי דחקו לפרש כן שהספר מקשה מהנהו צ' אמות לכניסת היסוד והסובב ומתוך כך הקשה מה שהקשה שהרי נובל לפרש דכפישיות הוא מקשה והא ר"י אית ליה מזנה ממוצע וסתמא דמדות לית ליה ממוצע ולכל הפחות רוביה דדרוס וא"כ סתמא דמדות דלא כותמיה והא דמסיק אלא שמע מינה ר' אליעזר כן יעקב הוא דלמר כוליה דדרוס ולא קאמרינן דמתנין דמדות כ"ל דרוביה דדרוס ולהכי היה כותל מזרחי נמוך משום דמיכסי פיתחא כשנאמר ש"ב אמות ומחלה היה בין כבש לכותל וא"כ לא יהיה לו ראייה מההיא דתימי כראב"י יש לומר משום דלא אשכחן אלא שלש מחלוקת צה מילתא איכא למאן דלמר כוליה כוליה כוליה כוליה דדרוס ואיכא למ"ד ממוצע וכיון דהיה דמדות לא מניין לאוקמא כמאן דלמר כוליה בצפון ולא כמאן דלמר ממוצע אין לנו לדבות מלגנו מחלוקת רביעית ולומר דקסבר מתנין דמדות רוביה דדרוס כיון דלא אשכחן תנא דלמר הכי אלא על כרחיק ראב"י הוא דלמר כוליה דדרוס ומה שפירש רש"י הא מני ר"י היא דקאי אהוא דתמיד אין הלפון משמע כן דהיי הוה ליה למימר מאן תנא ממיד ר"י היא ועוד לשון הא מני רבי יהודה היא משמע דקאי אהך דסליק מינה ועוד כיון דלא אהא לשנויי אלא דלא תקשי סתמא דתמיד אדמדות וקאמר ר"י היא אהיה דתמיד ואין לו כח לאוקמה כותמיה אלא משום דאשכחן דפליגי אסתמא דמדות טפי הוה ניחא למימר מדאשכחן צריש פירק קדשי קדשים (וזמנין דף נח): דסתמא דתמיד קא ספרא מזנה ממוצע כרבי יהודה ולא כראב"י דקסבר כוליה דדרוס קאי ועוד קשה לימא אלא שאלו היא אהיה דתמיד כמו שהוכחמי לעיל דסתמא דתמיד דפליגי אסתמא דיומא אלא שאלו היא ועוד שהיא מוחקת הספריים דכלל הספריים גרס במסקנא אלא לאו שמע מינה ראב"י היא שמע מינה:

ומ"ר קא חשיב דרך שמאל. מימה לי לימא ארזי וארזי דרך ימין ותנא דתמיד קא חשיב מגואר דקאי צבית המוקד גדול ופיני כנגד הלשכות ותנא דמדות קאי מאצראי צעורות ופינו ללשכות וקל להצין וי"ל דבמסכת תמיד פרק אמר להן הממונה (דף ג.) קמי צת' שהיו מפיסין אמר להן הממונה הביאו לי טולה מלשכת וכו' ולקמן צפ"ב (דף כה.) אמר שהיו מפיסין בלשכת הגזית אלמא דקאי מאצראי ולא קאי צבית המוקד ולהכי לא אוקמנא דקאי מגואר: **ומ"ר קחשיב דרך שמאל.** מימה לי אמאי לא משני דאידי ואידי דרך ימין לחם הפנים נמי אקצוי מקציא דקיימא צמורה ומאן דלמי מלפון מתחויא צפון ולשכת מורחית דרומית מערבית ולשכת בית המוקד אחת שזה וי"ל דעל כרחיק לשכת החותמות ולשכת בית המוקד אחת שזה גנוו צית השמונאי אצני מזנה ואחת שזה יורדין צבית הני אחריוני נינהו שהרי לא היה צבית המוקד אלא ארבע לשכות ואי אחת שזה ואי אמרת אידי ואידי דרך ימין קא חשיב אס כן צהיהא דתמיד משמע דלשכת החותמות ולשכת בית המוקד אחת בקרבן מערבית דרומית ואחת דתמיד בקרבן מערבית דרומית ואחת בקרבן מערבית לפנות מיהו הא קשיא לן מנא ליה הא דקאמרינן מספכרא דנקרבן מערבית דרומית הואי דילמא לפנות מערבית הואי ואפ"ה מיתרצה שפיר ואין

(א) רש"י בלל ד"ה אלז' כבש וכו' הפתח מגולה שבשפת חצי רוחב היכל דרומי בלל המזנה והוא כנגד חצי חלל הפתח ואי קשיא וכו' שמעין מהא סתמא וכו' הני עשרים וחמשה אמות שאין אחת נמן בין כבש וכו' דדרוס קאי וכלה כנגד אלמע עורה והמותר כולו למקום השולחנות והנגסין וכו' דאמר להן הממונה וכו' אלמא דרבא דמוצה: (ב) שם ד"ה מתקמא סתמא דמדות דרומית דאחי ליה:

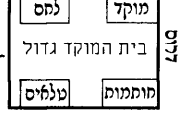
רבינו חננאל

וכי מאן תנא מדות ר' אליעזר כן יעקב. ובא רב אדא ב"ר יצחק לאוקמה בלא חלוקה ואמר הא לשכת אקצוי מיקציא מאן דאחי מצפון כו' פי' אקצוי מיקציא כלומר מצפון דקאמי בקצוע (משוכה) מן הוויית כמעט. ומאן דקאי לדרומה חזי לה כפון ומאן דקאי בצפון חזי לה כרום והיא דקאי צפונית לה דרומית והיא דקאי לה דרומית ולעילם בקרבן דרומית דמי איבדו הוה בחזרי מתניתין. ד' לשכת היו שם במקום אחר באמצע מצפונותיו מוכרעות שתי' כנגד שתי' סמוכות לעורה ושתי' סמוכות לחיל. והסמוכות לעורה בקרשי והסמוכות לחיל בחול. ושתי' הלכל שמוחיתין שוין לשכת הטלאים ולשכת עושי' לחם הפנים. וב' האחרות האי תנא קרי להו לשכת החותמות ולשכת בית המוקד.

(א) פי' תנא בלל ד"ה הני לשכת וכו'.

(ב) ומדבר רבינו אלו תימנא קושיא התוס' לעיל פי' ד"ה דרומית מוחמת ע"ש.

לפי משמעות הקושיא מזרח

מערב

הטבילה דליכא למימר היא דתמיהא חשיב ליה רבי יוחנן וכו' ופי' קושיא בלל כי אין לו למנות לשכת לחם הפנים ולשכת טולא קרבן עורה ובבת המוקד שפיר לא היו אלא נכחת מהן ומחייבה מפקדת בין שתי' וא"כ מפקדת בין שתי' וא"כ והאל לא היו שם ועוד יכי היו אורך העורה ובית המוקד מחויבין נכחנות והא דחיל לא היו כן ולעיל פי' דלמי שפיר דלא פריך אלא מלשכת טולא קרבן ומלשכת הפנים אצל קשה לרבי דלמאי לא משני גבי לחם הפנים דלמאי לא מפקיא כמו גבי לשכת טולא קרבן:

היהוה דלחם הפנים כוה ואין